

Omsetting 1

Teksten nedanfor er frå *Språkets mønstre* (Kulbrandstad & Kinn 2016) og lett revidert her.

Sett om teksten til nynorsk, òg orda og setningane som er brukte som døme, men ikkje eigennamna.

Omstendighetsadverb

Noen adverb står til verbalet i setningen og gir nærmere opplysninger om omstendighetene omkring handlingen eller tilstanden som verbalet uttrykker: *Kenyaneren løp **fort** – **Nå** kommer gjestene – Svigermor sitter **der***. De fungerer da som omstendighetsadverbial (se avsnitt 17.5.2), og derfor kaller vi dem **omstendighetsadverb**. Men de kan oftest også være del av ulike slags fraser. Mange av de orda vi regner som omstendighetsadverb, blir i *Norsk referansegrammatikk* kalt preposisjoner. Men i samsvar med «Grammatiske termer til bruk i skoleverket» regner vi ikke et ord som en preposisjon med mindre det normalt tar utfylling; se avsnitt 12.2.

Omstendighetsadverbene faller i all hovedsak i tre betydningsgrupper som vi gir noen eksempler på:

- sted (rom): *her, ut, fram, vestover, tilbake*
- tid: *nå, straks, lenge, ofte, igjen*
- måte (andre aspekter ved handlingen/tilstanden): *fort, ille, hvordan, hodestups, andføttes*

Det er langt på vei samme betydningstyper som vi har ved preposisjonene, som vi imidlertid har delt inn finere (se avsnitt 12.2).

Noen omstendighetsadverb er spørrende og er dermed pragmatisk i slekt med spørrende pronomen og determinativ, f.eks. *hvor, når, hvordan, hvorfor*.